

la Burxa

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
4.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 3

Aturat el desnonament d'una família a Sants

La mobilització popular ha frenat el desnonament d'una família del pis de lloguer on viu des de fa tretze anys a la Gran Via.

Pàg. 5

El refugi Juan de Sada, un espai de memòria històrica al barri

El veïnat ha entrat per primera vegada al refugi antiaeri del carrer Juan de Sada, amb l'objectiu de convertir-lo en un espai per la memòria històrica.

Pàg. 12

Entrevista: El duo musical The Rigodonians

El barri s'omple de festa alternativa i popular

Arribem a la dinovena Festa Major Alternativa de Sants, la tercera al parc de l'Espanya Industrial; quinze comissions de carrers ompliran de vida el barri, a més de les festes dels Castellers de Sants i la programació especial del Koitton.

Pàgs. 6-9

EDITORIAL

La festa posta

La Burxa, Sants

A rribat l'estiu, arreu del territori es celebren tot tipus de festes i festivitats als municipis i barris de les ciutats. Els carrers de les localitats costeres s'engalanan de turistes ebri i es perfumen amb paella i rajolins d'algun brevatge amb radical etílic. Consumeixen, gasten diners i també provoquen discussions i debats sobre quin tipus de turisme convé o no al terme territorial. Uns advoquen pel guany econòmic com a prioritat, altres defensen un model de turisme

sostenible, familiar, de qualitat i altres adjectius. Sense entrar en un judici de valors contraposant aquestes dues vies, cal esmentar que el tema de la convivència llueix cada estiu com el blanc trencat. L'hedonisme, la joventut, l'ambrosia, Bacus, el desig, la rauxa... semblen competir contra el descans, el seny, la penitència, l'ordre, la pau... en una discòrdia perpètua on els plans urbans i urbanístics queden a l'alçada de les arenes on vessaven sang moros i cristians.

Al maig també trobem la celebració del Corpus Christi, on la tradició judeocristiana és palesa i s'extén per tot el territori juntament amb les festes locals en commemoració del seu patró, el

sant que dona protecció a la regió o municipi. Al Juny, Sant Joan dona el tret de sortida, reviviscència -com tantes altres- de la festa pagana per antonomàsia -juntament amb el nadal- celebra el solstici d'estiu i rememora la convivència atàvica de les pràctiques catòliques i tradi-

cions precristianes. Altres festivitats també ens recorden fets trascendents en les costums passades relacionats amb les collites, el desglaç, l'aprovisionament per passar la tardor i l'hivern...

En l'entretant, a molts indrets les festes de tradició són autoges-

tionades, en altres, sense sant o protector però amb l'excusa de la inèrcia dels hàbits socials i socialitzadors, la festa i la tradició són elements secundaris; allà es balla i es beu en futur, es crida i s'empaten dracs en futur. En aquestes festes es construeix el futur de moltes lluites que per desgràcia necessiten d'una base econòmica per portar-se a terme, com és el nostre cas, on gran part del diners necessaris per poder imprimir el periòdic provenen de les Festes Alternatives de Sants. Juntament amb l'empoderament dels nostres cossos, ments i sexualitats, tenim tradició i futur, goig i esperança.

ALTAVEU ★ Envia'ns el teu escrit a laburxa@gmail.com

20 anys fent castells, 20 anys fent barri

Irene Jérez, Castellans de Sants

Per a definir la trajectòria dels Castellans de Sants molts posarien gràfiques a la taula, censos, per a mirar l'evolució de la colla, els castells aconseguits, els intents, el nombre de persones... Però realment, una colla castellera no deixa de ser un grup de persones que fan castells, fan cultura i creen vincles... i si s'hagués de definir la trajectòria dels castellans de Sants en una paraula, aquesta seria sumar.

Tot va començar ara fa vint anys, quan un grup de veïns del barri van decidir tirar endavant el projecte de crear una colla Castellera a Sants. Al fort sentiment de barri se li va sumar la implicació i les ganes de fer bé les coses. Tot plegat va donar resultat a un inici molt

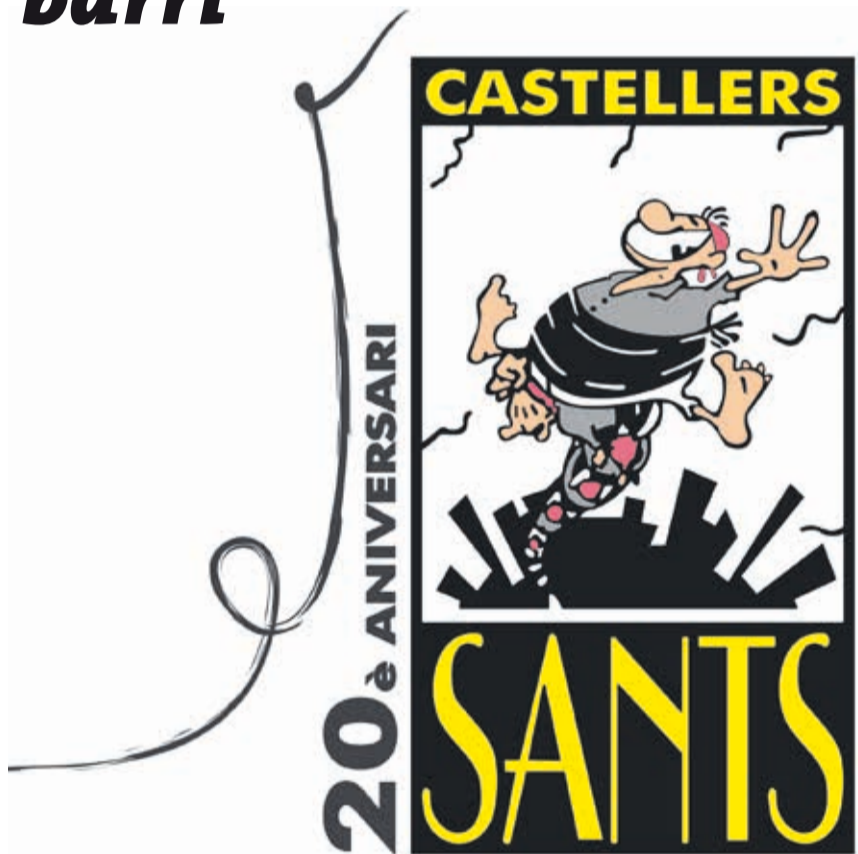
prometedor i el pas dels anys va anar acompanyat d'un augment de persones implicades en el projecte, de les emocions, dels reptes, dels somnis comuns... Cal dir que també vam sumar caigudes, i decepcions, que amb sort i una mentalitat optimista ens van portar a continuar endavant i a aprendre.

Des del primer moment, els Castellans de Sants hem estat forjats en de ser un grup de persones que fan castells, fan cultura i creen vincles... i si s'hagués de definir la trajectòria dels castellans de Sants en una paraula, aquesta seria sumar. Un treball constant que ens ha portat on som: una feina de formiga i una força d'elefant. Una manera de fer que es transmet de generació en generació, que es contagia des de la pinya fins a l'enxaneta. Cal remarcar que

tot i el progrés tècnic assolit aquests vint anys, les ambicions creixents i el nombre en augment de castellans a la colla, mai hem renunciat ni perdut el nostre origen.

Som una colla gran, propera als veïns i veïnes del barri, que ens coneixen, ens recolzen i ens aprecien. I aquesta és la nostra principal raó de ser.

La gràcia de créixer rau en la capacitat de recordar el passat i valorar el present, i potser aquesta seria la característica principal que emmarca la colla, una colla castellera jove però madura i amb molta història encara per escriure, ja que des d'un inici es va crear amb l'intenció de sumar persones, experiències, records, reptes, somnis, aprenentatges, decepcions, orgull... I així continuarem fent, sumant, que vint anys són molts, però no deixen de ser pocs!

MICRO OBERT

Felicitats!

Marc Rude, Gràcia

Demano per avançar clemència pels meus crims, però és un instint tenebrós i incontrolable el que m'impulsa a reiniciar en les meves males arts; em força a profanar rituals, afusellar déus i violar institucions amb un pal d'escombra. Avui arrossegaré pel fang la tirania dels aniversaris, aquestes reiteratives cerimònies indigestes i naïf que en catanyol de Barcelona reben el nom de "cumples".

Maleïts aniversaris! Els odio tots en general, però especialment el meu. Durant la infantesa, ens agraden per pura ingenuïtat; ja em falta menys per ser major d'edat i que ningú em pugui obligar a res. A l'arribar a l'edat adulta, la cosa perd la gràcia. Un ja no es fa gran, sinó vell. A mi no m'agrada fer-me vell. Crec que a ningú. Aquí sospito que opera

el mateix mecanisme d'autoengany col·lectiu que alimenta les religions: anem a transformar la mort i la por que ens provoca en algo que moli. En aquest sentit, tampoc pinta malament la cosa; també podríem convertir els funerals en raves. És això o bé la gent celebra haver resistit un any més la temptació de saltar pel balcó. Tota una curiositat antropològica, en fi.

No vull pecar de sexista, però crec que el gènere femení és especialment vulnerable al ritu anual, possiblement perquè la indústria cosmètica i els mandats que se'n deriven empenyen a la dona a una cursa antinatural contra l'envelliment. La necessitat d'autoengany és, doncs, més forta. Entre les persones que tenim a l'hora de considerada a l'hora de construir la nostra identitat... les dades de naixement dels col·legues no solen comportar més que una breu felicitació i l'alcohol habitual, i això si el dia cau en festiu. Per elles, el cumples d'una amiga acostuma a ser

un esdeveniment de primer ordre. Apuntat a l'agenda mesos abans, el seu oblit pot causar greus conflictes i recors imperdonables. La solidaritat d'afrontar juntes la decadència física i mental és tota una obligació moral. Sovint són també les companyes les qui s'encarreguen d'elaborar un dels productes culturals més rellevants del nostre temps -que s'estudiarà, d'aquí uns segles, a les escoles de Belles Arts de tota la galàxia-, parlo d'aquest monument al bon gust que són els collages fotogràfics d'aniversari.

La bafarada kitsch t'impregna de manera irremeiable. De Nadal només n'hi ha un cada any, fet que ens permet, a la dissidència, de preparar-nos anticipadament l'amagatall, l'exili o una falsa malaltia. Però de cumples n'hi ha molts, tants com gent coneixes. Abans era més fàcil evadir-los, però amb l'extensió de l'ús de Facebook, la punyetera icona del pastisset t'informa per obligació de les efemèrides del dia. El pastis-

set dels collons et posa en un compromís: en primer lloc, jutjar si tal o qual individu mereixen un minut de la teva atenció -què dir-li a aquella persona que vaig conèixer de festa fa cinc anys i no he vist mai més?. Si és escollida, toca repetir les homogènies fórmules preestablertes que ja han estat publicades als vint comentaris anteriors, acompanyades de la igualment repetida i fal·laç promesa de quedar a veure.

Quan la condemna recau als cercles d'afinitat més propers, podem ser víctimes d'una de les tipologies de reunió social més feixugues que existeixen a la nostra cultura. La gran festa d'aniversari és convocada. Atemorits, els convidats comencen a al·legar excuses; molts d'ells ho aconseguiran. Les víctimes que -ja perquè estan disposades al martiri per la persona estimada o bé per simple falta d'imaginació- no han pogut eludir la cita, s'hi dirigeixen amb resignació. Les delegacions de les diverses colles convidades -els

del col·le, la feina, la uni, el col·lectiu-, mútuament estranyes, entaularan diàleg per separat; el laboren plans per fugir. Les desaparicions o "boles de fum" es multiplicaran després del pastis, mentre que l'aniversariós, ebri com una esponja, continuarà el seu periple nocturn amb els tres o quatre trompes que han begut com a russos per ofegar la vergonya social. Per acabar, no ens oblidem de la cançó. És el que més odio. En català, castellà o anglès. No puc. La melodia terrorista, horrible xisclat desafinat a la vegada que impune, afecta els meus timpans d'igual manera que van fer-ho cent quilos d'explosius sota el vehicle de Carrero Blanco. Quan la tranquil·litat reposada de la barra, la contemplació de l'etiqueta del quinto, es veuen interrompudes pels gemecs infernals del càntic, jo mateix m'espanto de la fúria homicida que veig néixer dins meu.

Mobilització en defensa del dret a l'habitatge

Una concentració solidària atura el desnonament d'una família

El suport mutu torna a demostrar la seva capacitat i impedeix el desnonament d'una família de Sants.

Gemma Parera, Sants

Una concentració va evitar, el matí del divendres 19 de juliol, un segon intent de desnonar Idrissa, Adama i els seus dos fills petits del pis on viuen des de fa tretze anys, situat a Gran Via 321. La comitiva judicial i la propietària van topar-se amb un grup de persones que defensaven el dret de la família a quedar-se a casa seva fins que trobi un habitatge de lloguer social. Així, la concentració, convocada per 500x20, Papers i Drets per Tothom i l'Assemblea de Sants, es va dirigir després a l'Oficina d'Habitatge per reclamar una solució.

El febrer de 2012, quan finalitzava el contracte de lloguer del pis, la família va demanar a la propietària si el renovaria. Va respondre afirmativament i, fins i tot, va comunicar a Idrissa i Adama que, durant els primers dos mesos, no calia que paguessin el lloguer, ja que aniria a compte de la fiança que tenien dipositada. Per sorpresa seva, dos mesos després la logatera no els havia renovat el contracte i els reclamava el lliurament del pis.

La família, que es va sentir enganyada i sense la possibilitat de trobar una altra casa, va decidir quedar-se i seguir pagant el lloguer de

650 euros, a més de continuar fent millores a un pis que es trobava en situació precària. Tot i així, els inquilins van rebre un burofax en què se'ls reclamava un deute de 9.700 euros. Ho van posar en coneixement de l'Oficina d'Habitatge que els va proporcionar una advocada. Aquesta va presentar els comprovants del pagament del lloguer, fet que va portar a la propietària a retirar la reclamació del deute.

Des del desembre passat, la família ha deixat de pagar el lloguer i ha recorregut tan a l'Oficina d'Habitat-

ge com als Serveis Socials per tal de trobar una solució que els permeti abandonar el pis. Idrissa porta tres anys a l'atur, després d'haver treballat vuit anys a les drassanes de Barcelona -tancades amb la privatització del litoral i la construcció de l'Hotel Vela-. La família, que ara sobreviu amb molts pocs ingressos, ha comptat amb el suport de l'Associació 500x20, que lluita per defensar el dret a l'habitatge i els ha acompanyat en les negociacions i pressions a l'Administració.

No obstant això, Adama i Idrissa van rebre una comunicació dels Jut-

jats que els obligava a abandonar el pis el 10 de març. Recorreguda per l'advocat d'ofici, l'ordre va ser prorrogada primer fins el 4 de juny i després fins el 19 de juliol, a l'haver-hi fills petits en període escolar. Però, finalment, ha estat la pressió popular la que ha impedit, en aquesta darrera data, que la família es quedi al carrer.

De moment, el desnonament ha quedat fixat pel 30 de setembre, i sembla que l'Ajuntament li proporcionarà un habitatge d'emergència social.

Concentració el 19 de juliol per evitar el desnonament.

JES ORQUADI

L'ús de l'espai públic a debat

Les terrasses d'Osca: una història inacabada

Àngel Bravo, Sants

Des de juny la majoria dels restauradors de la plaça d'Osca han optat per recuperar les terrasses, amb les quatre taules màximes per local que ara imposa l'Ajuntament -dues menys de les que tenien abans de la "vaga de terrasses" que van començar el mes de gener d'enguany.

El bar Som.y va prendre la iniciativa i va instal·lar inicialment cinc taules, tal com havia pactat amb l'Associació de Veïns del Triangle de Sants i davant unes pèrdues exponencials que "passaven massa factura" -asseguren des de l'establiment-. En poc temps, altres locals han seguit l'exemple, però el govern municipal els ha exigit que el nombre de taules per bar es limiti a quatre.

Ahora que un sector del veïnat s'oposa a l'aglomeració de terrasses

i el soroll que generen, els restauradors es queixen d'una falta de tacte i professionalitat per part de l'Ajuntament. Denuncien la manca de visió del consistori i el mal disseny de les mesures que ha imposat. L'Ajuntament es nega, de manera "absurda", a permetre que s'apropin més les taules als locals, a la vegada que ignora la petició d'un nou Pla d'Usos que reguli l'obertura dels establiments del Districte.

El problema no s'acaba de resoldre en favor de ningú. Tal com afirma el propietari de Som.y, "retirar dues taules és reduir en un 33% la facturació de la terrassa; la jugada de treure-les ja va comportar l'acomiadament de dos treballadors dels bars d'Osca, que -òbviament- ja no tornaran".

Tot i que la plaça encara es troba atrapada a la dicotomia de "terrasses sí, terrasses, no", esperem, si més no, que tot plegat acabi per resoldre's en pro de la gent del barri.

Les terrasses tornen a poblar la plaça d'Osca.

VÍCTOR OBREGÓN

S'obre un espai social

Nou ateneu anarquista al Poble Sec

Redacció, Poble Sec

Els passats 21 i 22 de juny es va aixecar la persiana d'un nou ateneu anarquista al districte de Sants al carrer Creu dels Molers 86 del barri del Poble Sec.

La jornada va començar dividida amb la presentació del Fanzine Mierda núm. 11 i l'exposició d'il·lustracions incíviques amb aperitiu vegà i música. Dissabte a les 12h es va fer la presentació oficial i, després, un vermut i dinar vegà va tenir lloc al mirador de sobre l'ateneu; i a la tarda es va dur a terme la presentació del llibre "La infància de Chicago", de la editorial Diletants.

I és que el barri del Poble Sec té una llarga tradició llibertària tal com ho demostren fets històrics com la vaga de "La Canadenca" el 1919, la lluita antifeixista del 36 (famosa barricada a la cruïlla entre el carrer Sant Pau i Paral·lel) o el més recent Ateneu Llibertari del Poble Sec (actualment amb ubicació a l'Espai Obert); fets que van ser publicats als "Quaderns per la memòria revolucionària", publicació bilingüe llibertària del barri que compta, de moment, amb dos números: "La vaga de La Canadenca" i "Joaquina Dorado, revolucionària del Poble Sec", que es poden trobar a l'ateneu i que fan visible la història anarquista silenciada o tergiversada.

Després de la inauguració, el nou ateneu es va obrir per festa major. Tot i així, ara romandrà tancat fins al setembre quan s'informarà de les properes activitats.

Inici de curs

La marxa per l'educació arriba a Sants

Redacció, Sants

Des de diferents assemblees del món educatiu estan organitzant una marxa que sortirà el 24 d'agost de Ribes de Freser i arribarà a Sants el 31 amb actes, xerrades, dinars i sopars al llarg dels pobles i ciutats per on hi passarà: Ripoll, Hostalets de Balenyà, Vic, Granollers, Cerdanyola i Badalona.

La marxa es planteja avançar en la vertebració d'un moviment unitari des de bressol a universitat de caràcter horitzontal, és a dir, reforçar la coordinació; utilitzar la darrera setmana de vacances per posar a l'agenda política les qüestions educatives i començar el curs amb força i ànims. Des de Sants s'està preparant l'acte final de la marxa.

Projecte educatiu

Aprenem juntes a l'Ateneu de Sants

Ateneu Llibertari, Sants

Als principis del mes de juny es va encetar el projecte educatiu 'aprenem juntes' des de l'Ateneu Llibertari de Sants.

Inicialment, el projecte estava orientat a donar classes de repàs d'assignatures impartides a l'educació pública (matemàtiques, ciències naturals o ciències socials, entre altres) i generar grups de conversa d'idiomes en que les assistents estiguessin interessades.

Pensaven en nens i nenes que pogués necessitar aquesta ajuda i que no tinguessin mitjans per accedir a un reforç, sovint condicionat a la situació econòmica familiar. "L'educació institucional cerca adaptar-nos a uns ritmes i necessitats que responen a les d'un sistema econòmic i social que ens sembla injust al mateix temps que desigual. Sent conscients que no tothom té les mateixes capacitats i ritmes, i que això no ha de ser un impediment per la formació de la persona, vam llençar el projecte".

El primer dia s'obri l'Ateneu amb la incertesa i els nervis per veure qui s'apropava. Seva va ser la sorpresa quan una mare amb la seva filla van aparèixer per la porta explicant que tenia en ment un projecte que anava més enllà del que s'havien plantejat com a punt de partida; volia donar una educació a les seves filles deixant de banda les institucions públiques, encaminada a una educació lliure, i hi havia més famílies interessades.

Donat que l'estiu i les vacances escolars estaven a la cantonada i que les necessitats d'un model educatiu diferent eren més grans, les primeres sessions van ser una presa de contacte entre famílies, educadores i nenes, mitjançant petites activitats.

D'aquesta forma han anat coneixent les diferents necessitats i voluntats, limitant certs aspectes per manca de material, però donant alternatives dins les possibilitats de totes; deixant oberta, de cara al setembre, la porta per la continuació i la maduració d'aprenem juntes, un espai que es basa en ensenyar i aprendre plegades.

Espai d'intercanvi i creativitat

El merkadillo punk es consolida a Can Batlló

El desembre de 2012 va néixer una nova experiència de trobada i d'intercanvi a Barcelona sota la filosofia "do it yourself": el merkadillo punk, que cada segon dissabte de mes trobareu a Can Batlló.

Gemma Parera, La Bordeta

El 18 de desembre es va fer el primer merkadillo al Centre Social Okupat l'Astilla, a l'Hospitalet de Llobregat. El mes següent ja es va traslladar a Can Batlló, per termes d'espai i ubicació. Des d'aleshores, cada segon dissabte de mes acull aquesta iniciativa que aplega persones relacionades amb el moviment "do it yourself", el "fesho tu mateix", i vinculades al món del punk.

Segons en Sergi, que participa en l'organització, es tracta de "trobar i que tingui algun producte o projecte a compartir vinculat al punk i

experiències i coneixements". Al merkadillo s'hi pot trobar gairebé de tot: roba, música, sabons, llibres... i també gaudir d'una estona on compartir idees i conèixer noves iniciatives.

Diversitat d'activitats

Així, s'ofereix un dinar popular vegà a càrrec de diferents col·lectius per finançar els seus projectes, com han fet El Lokal, Can Piella, La Tele i el propi Can Batlló. També es programa un taller per a infants on es fan activitats que recullen la filosofia de l'espai, ja sigui amb l'ús de materials reciclats o la posada en joc de la creativitat. Pels adults, s'han fet recitals de poesia i presentacions de llibres: "El Lokal, des de 1987 un racó llibertari a Barcelona", "Punk en Cuba" i "Grups Autònoms. Una crònica armada de la transició democràtica". El mes de juny va començar el cicle de concerts a Mitja tarda amb l'actuació de Cranc i Demasiados Enemigos.

El merkadillo està obert a qualsevol persona o col·lectiu que cregui en l'esperit del "Do it yourself", i que tingui algun producte o projecte a compartir vinculat al punk i

fet per un mateix, que no derivi de l'explotació humana o animal (articles de pell, de cuir o roba fabricada mitjançant explotació laboral, etc). Per participar-hi cal adreçar un correu electrònic a: merkadillopunk@gmail.com.

El dissabte 13 de juliol va tenir lloc l'últim merkadillo i al setembre reemprenen l'activitat amb més propostes. Fins ara, l'acollida ha estat molt positiva, amb la participació

d'unes 400 persones en cada edició i entre 20 i 45 paradetes. Des de l'organització, assembleària i oberta, es valora positivament les facilitats que han posat des de Can Batlló per tirar endavant aquesta iniciativa que ha superat les expectatives.

Més informació a: www.facebook.com/ProyectoMerkadilloPunk i merkadillopunk.wordpress.com

Centenars de persones passen pel merkadillo cada segon dissabte de mes.

JES ORQUADI

Es presenta la campanya "Portem un nou món als nostres cors"

El dia que vam vèncer

El "Nano de Sants", Sants

Fa poc es van fer 77 anys d'un dels episodis més destacables en la lluita per la llibertat i la igualtat. La ciutat de Barcelona, els seus barris i carrers, van ser escenari d'una societat organitzada des de baix que es posava en peus i venia a l'exèrcit, al cop d'estat feixista. La revolució social s'iniciava amb la derrota dels militars, la presa de les armes per part dels obrers i la creació d'un buit de poder on el poble organitzat, principalment al voltant de la CNT, posava en pràctica l'ideal llibertari d'igualtat organitzant la societat i la guerra segons els principis anarquistes. Van sorgir comitès de propleiments, es col·lectivitzà bona part de la producció a les fàbriques i tal-

lers, gran quantitat de patrons i burgesos van perdre els seus privilegis i els seus diners i propietats es van posar a la disposició del poble i la revolució. El període revolucionari a

"Campanya per recuperar els principis de solidaritat, suport mutu i igualtat"

Barcelona va durar poc, i la Generalitat, de la mà de republicans i comunistes, va anar desmantellant, a poc a poc, les estructures d'autogovern que el poble havia erigit, fins als fets de maig i la posterior repressió.

El passat 19 de juliol Acció Llibertària va celebrar un acte a l'Espanya Industrial en commemoració d'aquests fets al mateix temps que presentava la campanya "Portem un nou món als nostres cors".

Aquesta campanya ha omplert, durant un mes i mig, el nostre barri al mateix temps que ha transmès un missatge clar sobre els principis, idees i finalitats dels anarquistes.

Mantenir vius els principis i les lluites

Aquests principis, els de solidaritat, suport mutu i igualtat, en els quals es va basar la revolució del 36 i en els que s'han basat multitud de lluites al llarg de la història, són avui dia molt menys presents en la societat; i per tant, molt més necessaris a l'hora d'intentar construir juntes un futur que el capitalisme i l'estat nega.

Durant l'acte es van repartir els llibrets que han editat, es va presentar la campanya i es van introduir els fets del 36 i el context previ que va permetre portar-los a terme. Es va pintar un mural amb el cor vermell i negre, es va poder gaudir del cant d'un cantautor d'allò més divertit i es va dur a terme el passat, a l'Ateneu Llibertari, del documental "Vivir la utopia".

Va ser un petit gest que demostra que les lluites segueixen vives i que al nostre barri es gesten i desenvolupen projectes que apunten a combatre el poder. Tot en un espai emblemàtic, antic emplaçament d'una de les fàbriques col·lectivitzades durant la guerra, i recuperat com a parc per la lluita del veïnat de Sants.

Volent que ocupi un lloc central com a espai de memòria històrica al barri

El veïnat entra per primer cop al Refugi de Juan de Sada

Els membres de l'Associació de Veïns de Badal, Brasil i La Bordeta porten des del 2009 reivindicant l'entrada al refugi antiaeri del carrer Juan de Sada, a Badal, per poder analitzar el seu estat amb l'objectiu de convertir-lo en un espai per la memòria històrica. Finalment hi han pogut entrar.

Ivet Eroles, Badal

Als finals del mes de juny un grup de veïns, acompanyats per tècnics del Servei d'Arqueologia de l'Ajuntament de Barcelona i treballadors del clavegueram de la ciutat, van poder fer una primera visita al Refugi de Juan de Sada, que actualment forma part de l'entramat de clavegueres de Barcelona.

Els arqueòlegs estan elaborant un estudi sobre el seu estat i, amb l'informe a les mans, el veïnat podrà fer un pas més cap al que desitja, "convertir el refugi en un lloc que doni centralitat a allò que li diem memòria històrica en aquest entorn de barri, que prou falta ens fa", comenta Josep Mediavilla, membre de l'Associació de Veïns de Badal, Brasil i La Bordeta.

De moment, el Consistori és discret i Jordi Martí, el regidor del Districte no es pot pronunciar fins a no tenir més dades. Si finalment el refugi es destinés a un espai per a la memòria històrica, s'hauria de modificar el recorregut del clavegueram, emmarcat dins d'un Pla General Metropolità que no satisfia als veïns i veïnes del barri i que "beneficiava a dues empreses immobiliàries", segons Isabel Navarro, membre de l'Associació de Veïns de Badal, Brasil i La Bordeta, en declaracions per al mitjà santsenc el3.org.

L'arquitecte Joan Muñoz va dissenyar el Refugi del carrer Juan de Sada, el tercer que es va construir

dels 1.500 que poblen el subsòl de Barcelona, un dels més grans de la ciutat i el més important de Sants, amb una forma recta bastant característica i ramificacions als costats, coincidint amb els carrers; un total de 140 metres lineals de 3 metres d'alçada per 2'40 metres d'amplada. Tenia capacitat per albergar 1.200 persones i en ell també s'hi realitzaven tasques d'atenció mèdica. Els veïns que en van fer ús durant la Guerra Civil van viure emocionats l'entrada, replets de fets anecdòtics de l'època, com recordava un senyor, que "de petit hi anava a jugar a pilota un cop es va acabar la guerra", explica Mediavilla.

El veïnat encara ha d'estudiar a fons quins usos se li podria donar, ja que a part de conservar-lo per a la visita, s'hi podrien desenvolupar altres activitats que girin entorn de la memòria i cohesionin el barri. "La lluita encara continua, sembla que de vegades no s'hagi acabat la guerra, en una Espanya que es diu democràtica moltes qüestions s'haurien

"El refugi tenia capacitat per albergar 1.200 persones"

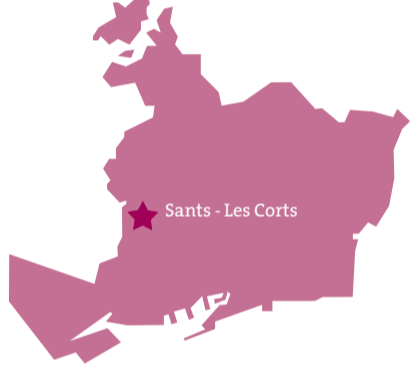
d'abordar, per una banda sembla que s'hagi aconseguit la recuperació de la memòria històrica, però per l'altra dóna la impressió que es vulgui esborrar, així que s'ha de posar fil a l'agulla per fer les coses d'una altra manera", argumenta Josep Mediavilla.

L'historiador local Agus Giralte té documentats més d'un centenar de refugis al barri, que es poden consultar en el seu blog Memòria de Sants, on fins i tot s'hi pot trobar un mapa interactiu per poder-los localitzar i conèixer les seves característiques. La majoria de refugis que es van construir als nostres barris van sorgir del treball dels veïns i les veïnes, tot i que alguns van rebre subvenció per part de les administracions de l'època. El barri de Sants no va ser dels més atacats pels avions, amb l'excepció d'Hostafrancs, ja que pels feixistes eren més temptadores altres zones de la ciutat. Tot i això, el nombre de refugis edificats en aquesta zona fou altíssim grà-

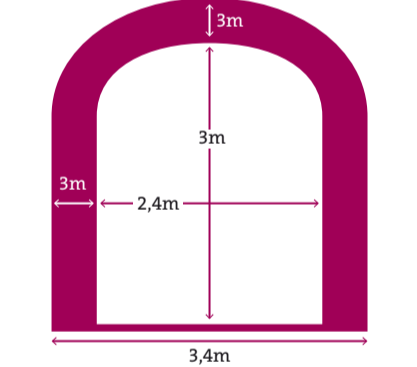
"Sembla que de vegades no s'hagi acabat la guerra"

cies a l'autoconstrucció. Davant d'aquestes xifres "resulta trist que no en hi hagi cap d'obert o estudiat a fons", escribia Giralte en una de les entrades del seu blog. Sembla que la iniciativa del veïnat podria invertir aquesta tendència i evitar que el Refugi de Juan de Sada passi a millor vida, com molts dels que han patit la fallera constructora de la ciutat, o d'altres que segueixen ocults sota les vivendes. De vegades tot comença preguntant-se que s'amaga sota l'escala o el pati de casa.

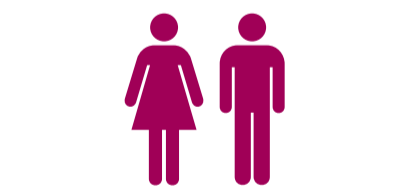
Localització

Dimensions del túnel

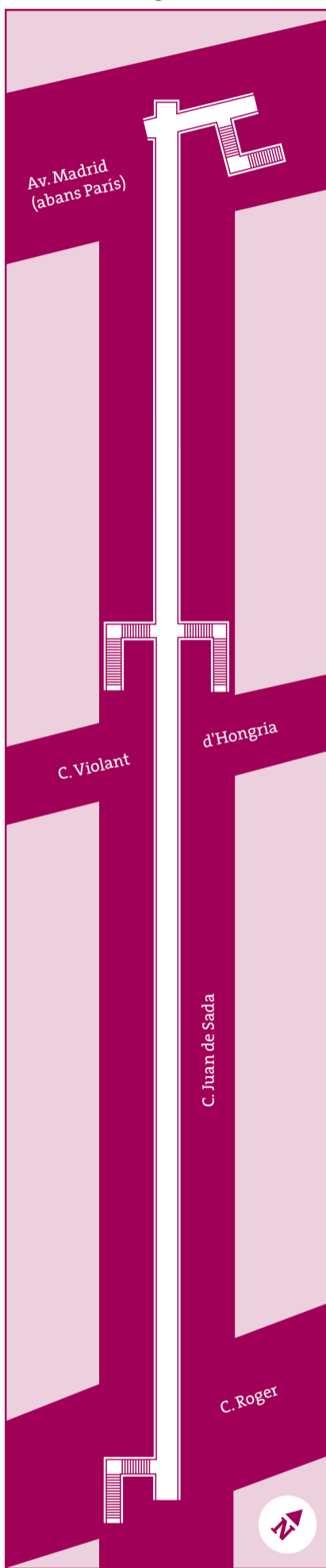

Capacitat per 1200 persones

Fons: Agus Giralte, Ajuntament de Barcelona
Infografia: Enric Adell

Plànol del refugi

Del 4 al 8 de setembre

La Festa Major de La Bordeta fa pinya

Dani Martínez, La Bordeta

Per primera vegada des de fa anys, totes les comissions organitzadores enguany de la Festa Major de La Bordeta la celebraran durant les mateixes dates, des del 4 al 8 de setembre.

El carrer Constitució serà l'eix entre els quatre espais: la Plaça Sùria, la Plaça Fènix, el carrer Jocs Florals i el carrer 11 de juny de 2011.

La plaça Sùria es transformarà en el llunyà oest, amb un gran 'saloon', 'Bay Coyote', cowboys i una femenína tribu índia. Entre les activitats en destaquen un torneig de futbol sobre taula, i la sorpreniva 'Nit del whisky'.

La plaça Fènix ha escollit homenatjar a Michael Jackson. Hi haurà un playback del disc de 1991 'Dangerous', i també hi ha convocat un gran sopar veïnal de germanor.

El carrer Jocs Florals, a tocar de Constitució, adquirirà tints exòtics decorat de La Polinèsia on ja dimarts hi haurà el pregó de la Trini Polo. Durant la setmana també actuarà el Mágic Andreu i es farà un sopar amb concurs de taula i vestuari polinesi.

Can Batlló també hi participa

El carrer 11 de juny de 2011, batejat per l'Assemblea de Can Batlló durant la primera participació a la festa bordetenca, enguany no estarà decorat. De fet, la recent obertura des del carrer Parcercissa a Mossèn Amadeu Oller ja ofereix vitalitat de barri.

Dins l'agenda hi haurà els correffocs dels Diables de La Bordeta i els de Sants, una cursa ciclista i una visita pel recinte i la nau Bloc Onze guiada per historiadors, urbanistes, arquitectes i sociòlegs.

Tots quatre espais oferiran un grapat de lleure infantil, dinars populars el dissabte dia 7, i vespres i nits amb karaokes, orquestres, cantautors, i concerts d'havaneres, samba, rumba, rock, swing i punxadiscos. L'acte unitari de veïnat i entitats, La Bordeta en Dansa, serà el dissabte 14 a la plaça Celestina Vigneaux.

ROIG OLLE

"PEIXOS NOLLA"

Mercat de Sants, paradets 301 a 306 i 340 a 341

Tel: 93-339-55-57 SANTS

Terra d'escudella
CUINA CATALANA ☆ WWW.TDK.CAT
C/PREMIA, 20 SANTS - BCN ☆ 93 422 16 13

Terra d'escudella amb els Borinots

A Sants des de 1993

Obert per festa major del 24 al 31 d'agost (de 12 del migdia a 2 de la matinada)
Menú diari amb plats de festa major, CD de música de menjar i beure, samarreta de festes, reserves per a grups, begudes de la terra TERRASSETA i molt més...

material sensible fotografia

Tallers, cursos, rutes fotogràfiques. Retrats, reportatges. Fotografia d'estudi, arquitectura. Articles artesianes, àlbums, emmarcació. Llibres, material fotogràfic, càmeres, i més...

materialsensiblefotografia@gmail.com
93 667 19 22 c/Riego, 43. 08014 Bcn.

Taverna la baixa

- carrer Vallespir, 23 - Sants -

Parlem per FER i Fem PARLAR

32 pàgines actualitzat + reflexió + de 1300 subscriptores + de 80 punts de venda

WWW.SOTMANA.DIRECTA.INFO

Comunitats de propietaris: financem les vostres reformes fins a 12 mesos

Els nostres pressupostos ajustats inclouen gratuïtament:

- Aportació d'arquitecte per efectuar ITE en edificis antics
- Obtenció dels permisos d'obra
- Aportació d'arquitecte tècnic per efectuar el projecte d'obra

Façanes davantera i posterior - Patís de llum - Cobertes amb goteres - Bigues amb alumini - Baixants de fibrociment - Clarabòies de vidre o pollicarbanat - Canvi de tuberies de gas i aigua - Electricitat i fontaneria general - Pintura Integral

Contacta'ns en el 676331858 de 8 a 22 hores o a gruporehabitar@hotmail.com

FO BAR

Cafes + Tes
Bebes + Copes
Amantes + Tapas + Entrepans
El Barca en pantalla gegant
Exposicions + Terrassa

Plaça Osea, 12 - 08014 Barcelona
T. 691 58 65 99 + www.fo-bar.com

FINQUES MULET

Administració i assessoria de comunitats de propietaris

Administrem petites i grans comunitats a un cost ajustat als seus interessos.

C. Tarragona, 84-90, 1r 3a Barcelona
93 226 39 77 - 657 50 20 20
administrador@finques-mulet.com

Una mostra de Festes alternatives i populars

Són molts els barris, pobles i ciutats que viuen i gaudeixen cada estiu, i al llarg de l’any, de Festes populars i alternatives, un moment per recuperar els carrers, les places i els parcs pel veïnat i la gent, i omplir-los de festa, però també de reivindicacions. Són espais de socialització, de reforç dels vincles comunitaris, de recuperació de la cultura popular, de la creativitat als barris o de la memòria històrica, i també de construcció d’un model millor de barri o de poble, i d’alternatives al propi sistema capitalista i a les seves desigualtats.

Així, en la seva manera de fer incorporen models autogestionats i assemblearis, en els que la participació i el compartir esdevenen tan importants com la festa mateixa. Són també, en molts casos, un mitjà de finançament de projectes crítics, però sobretot de visibilització d’iniciatives amb que moltes persones es mobilitzen des de baix durant tot l’any, i en les que tothom podem trobar un espai on fer-ho.

A La Burxa hem volgut recollir una mostra de la diversitat de Festes populars i alternatives que es fan als Països Catalans, amb diferents models en tot el territori. Volem deixar ben clar que és només una petita mostra perquè sortosament tenim una gran multitud de festes alternatives, autogestionades, crítiques i constructives que ens recorden que és estiu, moment de festa, però també de lluita.

Festa Major Alternativa de Manresa

La Festa Major Alternativa de Manresa celebrarà a finals d’aquest mes d’agost la seva vint-i-dosena edició, sent la més antiga de les festes populars autogestionades dels Països Catalans. I és que l’any 1992, amb l’herència de les campanyes del “No hi som tots” en suport a les campanyes tancades en presons espanyoles, va néixer la FMA de Manresa. Sense permisos de cap mena, la plaça Europa va acollir la seva primera edició i malgrat que l’ajuntament va intentar impedir-ho, la ferma convicció de col·lectius i persones per tirar-la endavant va fer que la festa arrelés amb força i es consolidés fins ara.

Des del Casal d’Amistat amb Cuba i l’Ateneu Popular La Seca s’inicià aquest viatge pel que hi han passat desenes de col·lectius com les SHARP, Maulets, l’Assemblea Antimilitarista del Bages, l’Estaca, l’Alzina, el Club de futbol del Barri Antic, els CSPC, Dones Inquietes, Fora Dubtes, Xàldiga, Na Bastardes, la PUA, el CP La Fadulla, l’AJM i un llarg etcètera. Actualment, participen de la FMA l’Ateneu Popular La Sèquia, Arran, Endavant-OSAN, la CUP, Manresa Antifeixista, el SEPC i la Colla Castellera Tirallongues. A més a més, des de fa sis anys un grup de persones s’organitzen per tirar endavant la FMA Infantil amb la voluntat de construir una alternativa per tots els públics i que vagi més enllà dels concerts de nit.

Fogueres Combatives d’Alacant

Les Fogueres Combatives d’Alacant comencen a celebrar-se el 2005 com a resposta per part de varies persones vinculades als moviments socials de la ciutat a la cada cop més institucionalitzada celebració del solstici d’estiu. Han seguit celebrant-les cada any sempre amb un toc d’humor àcid i crític amb l’única Bellea Trans o el Comando Bakora. Des dels seus inicis sempre han sigut celebrades en espais públics sense demanar permís i els últims anys també a l’Hort Comunitari de Carolines.

Barraques de Reus

Les Barraques de Reus van néixer l’any 1999 fruit d’un projecte col·lectiu endegat per cinc entitats de la ciutat que pensaven i reclamaven una Festa Major més popular i participativa, ja que fins aleshores molts dels actes de la Festa Major, especialment els concerts, eren de pagament i no estaven a l’abast de tothom. Amb els anys, el projecte ha crescut i ara hi participen 25 entitats que fan xarxa i han acabat coorganitzant moltes activitats al marge de la Coordinadora de Barraques.

Tot i les dificultats en els seus inicis amb el govern de la ciutat, ja que a nivell institucional no s’apostava per aquest model de cultura, les Barraques de Reus s’han consolidat i, edició rere edició, el públic va diversificant-se i les franges generacionals van barrejant-se i compartint espai de festa.

Primers festes anticapitalistes de Mataró

Cada vegada neixen noves festes alternatives i aquest és el cas de les primeres festes anticapitalistes de Mataró, que es faran els propers 13, 14 i 15 de setembre. Després de deu anys de les fires joves de Mataró, un col·lectiu de persones vinculat als moviments populars de la ciutat, pretenen ara, des de l’autogestió i des d’una perspectiva anticapitalista, fer unes jornades de tallers, debats i concerts per a treure el poble dels models de festa basada en el consum i el capitalisme que hi ha al darrere.

Per a fer possible aquestes primeres festes, organitzades amb la col·laboració de la Federació de Veïns de Mataró, es va fer un procés de micromecenatge online a través de la plataforma totsuma.cat.

Festes de Can Panxut de Salt

Les festes de Can Panxut van néixer a Salt de la iniciativa popular, com a festival musical alternatiu a les festes oficials on no tenen cabuda els músics i artistes del poble.

Resistència Rock de Vilanova de Meià

Resistència Rock a Vilanova de Meià és una jornada de recuperació de la memòria històrica duta a terme pels joves de la Vall de Meià amb l’objectiu de posar noms i cognoms a persones que fins ara han sigut anònimes. Aquest any s’emmarca dins la Festa Major del poble i consisteix en un homenatge a Meliton Sala, fill del poble de Tórrec que passava, des de BourgMadame cap a Espanya, aviadors, gaullistes i jueus que fugien del nazisme; i el correu secret aliat, a més d’ajudar a travessar la frontera a fugitius de la Gestapo i del feixisme de Vichy; el Resistència Rock també compta d’una xerrada d’un historiador de la comarca, un recital de poesis i una nit de concerts amb l’objectiu de recuperar juntes la memòria dels nostres pobles.

Festes Alternatives de Cornellà

Unes de les festes alternatives més veteranes són de les Cornellà, que van impulsar fa 21 anys l’Ateneu de Cornellà i altres col·lectius del barri que trobaven a faltar un espai diferenciat de les festes institucionals, basat en l’assemblearisme i l’autogestió. Malgrat les dificultats posades per l’Ajuntament, que han anat arraconant les festes a les afores del poble, s’han tirat endavant ininterrompudament i han inspirat festes alternatives a altres municipis.

Des de fa uns anys, el Toc de Corn, una entitat sense ànim de lucre, organitza també unes festes populars dins del marc de la Festa Major de Cornellà, que volen fugir dels centres de consum organitzats i utilitzar els espais del poble com a llocs de trobada, d’intercanvi, de creació i de transformació.

Festes de Sant Antoni, Palma

Una de les festes més populars i tradicionals de Mallorca són les de Sant Antoni, a mitjans de gener, amb música, fogueres, glosses o cançons populars i cercacarrers on trobem des de dimonis, símbols de la maldat i temptació humana, així com moltes altres activitats de carrer a gran part dels pobles de l’illa.

Festa Major Alternativa de Sants

Del 23 al 30 d’agost el barri viurà el clima d’excepcionalitat que envolta l’arribada de la Festa Major. Enguany, celebrem la dinovena Festa Major Alternativa de Sants, la tercera al parc de l’Espanya Industrial. La Burxa volem recordar i reivindicar les raons que ens identifiquen amb la festa i la cultura popular al barri.

Ens agrada la setmana de festes pel clima d’excepcionalitat que s’hi respira, amb els carrers tallats als cotxes, les façanes guarnides i la gent al carrer. La cultura de la festa popular té la vessant socialitzadora i comunitària, que fa que coincidim amb el veí i la veïna a peu de carrer, lluny de la normalitat del dia a dia. Però també té aquesta dimensió espacial que trenca amb l’ús del carrer que fem quotidianament. Les festes no són només les tradicionals revetlles, sardinades i cerca-carrers, impliquen un canvi en l’ús que fem del barri. Prenem la ciutat, ocupem les places, els parcs. Ens reapropriem d’uns carrers i avingudes que la resta de l’any només serveixen per al trànsit rodat. Reinvidiquem aquesta dimensió territorial de la festa que posa a les persones al centre de l’espai físic, omplint els racons del barri de música i de gent, arrabassant els carrers als cotxes i retornar-ne l’ús a les persones que hi fem vida quotidiana: els veïns i les veïnes.

A Sants hi ha divuit espais que participen de la Festa Major: les setze comissions de carrers, l’espai de la Festa Major Alternativa (FMAS) i els Castellers de Sants. Una festa organitzada i protagonitzada pel veïnat, malgrat els intents del Districte Sants Montjuïc per fer competència directa a les activitats promogudes per les comissions dels carrers, tot i que mai ningú els ha demanat que ho facin.

Les alternatives, les nostres festes

La gent que impulsem La Burxa col·laborem de les alternatives. I volem destacar el caràcter col·lectiu i intergeneracional d’aquest esdeveniment. Les alternatives són un bon moment per celebrar juntes la comunitat que construïm quotidianament a Sants. Durant la resta de l’any, des dels prop de 40 col·lectius i els diferents locals anem teixint xarxa, però és durant la setmana de festes que ens ajuntem, obrim un espai més gran de convivència, de treball col·lectiu en un grup molt més ampli, que propicia l’intercanvi i el coneixement mutu, així com que gent nova s’apropi per primer cop i s’animi a fer un cop de mà. Centenars de persones fan que les alternati-

ves siguin una realitat. Des de la gent que es comença a reunir per tancar la programació i organitzar les infraestructures, fins a qui serveix la cervesa a la barra, són moltes les mans que es necessiten per sostenir la convocatòria més multitudinària del barri. Centenars de persones que aporten el seu esforç i dedicació per generar els recursos i les infraestructures col·lectives que financien projectes solidaris durant tot l’any.

A la dimensió comunitària i autogestionària, afegirem també que l’espai que obrim a l’Espanya Industrial ens serveix per fer visibles les lluites que impulsem tot l’any. Des dels diferents racons que componen el barri —des del Casal Independentista, a l’Ateneu Llibertari de Sants, passant per Can Batlló, Can Vies o l’Espai Obert, les assemblees de tot tipus, en defensa de les pensions i l’educació infantil, 15M Sants o Arran, els projectes crítics que abracen temàtiques diverses com el consum agroecològic, la comunicació popular, la pedagogia llibertària o l’arquitectura comunitària, així com molts altres col·lectius, diversos i heterogenis, que habiten i dibuixen la geografia dissedent santsenca. Tots i totes, ens trobem a les alternatives.

Cultura al carrer

Apuntarem que la FMAS és també un espai de cultura gratuïta i autogestionada, en que es prova de combinar tradició i modernitat, amb una proposta adreçada a tots i totes, grans i menudes. Les colles santsenques de diables, bastoners i castellers es tornaran a trobar en el tradicionals crema-pica-puja. Les activitats diurnes han experimentat un salt qualitatiu i de participació espectacular des que la FMAS es fan al parc, en especial l’Alternativa infantil, que enguany arriba a la quarta edició. En relació a l’oferta musical nocturna, transitarà de l’electrònica a la valenciana d’Orxata Sound System, a l’afrobeat dels Eskorzo, passant per la salsa dels Lenin “Güüroloco” Jiménez y su orquesta o l’indescriptible so apostador dels santsencs The Rigodonians. Les alternatives són un altaveu per amplificar la proposta cultural que durant tot l’any es cou als espais autogestionats que obrim tot l’any.

Ens agrada la festa, sí, perquè recuperem el carrer, junts i juntes, per fer visible l’alternativa de barri que fem cada dia, entre totes, des de baix i amb les nostres mans. Visca la festa alternativa, alegre i rebel!

UN TOC D'HUMOR...

AGUS

MÚSICA

La música feta a Sants

En el darrer número de LA BURXA, el 173, presentàvem a l'apartat musical el nou disc d'Espectres "Abans no s'acabi el món" (La Produktiva Records 2013). Just acabava de sortir al carrer. Aquest, però, no és un fet anecdòtic i l'article que us presentem tot seguit pretén fer un repàs descriptiu, en forma de comentari musical, del que ha estat la producció musical d'algunes de les bandes de Sants que aquest any 2013 han presentat disc. És el cas de **La Màlaga, Lo Petit Comitè** o els veterans **Pirat's Sound Sistema**.

David Vázquez i Pau Canela, Sants

Em vull la sang

Pirat's Sound Sistema
Propaganda pel fet!, 2013

Després de grans canvis en la formació de la banda i anys de silenci discogràfic torna la Pirata amb un excel·lent disc sota el braç. Basant-se amb el ritmes caribenys

com a línia musical, repassa una gran varietat d'estils com el reggae ("Ja N'estic Fart", "Dret a decidir"), l'ska ("El Senyor de l'Enrenou", "Plàstic", balades reggaeton ("Al meu món", "T'enyoro") i es deixa anar per sonoritats electròniques ("Hom necessita Quelcom", "La Ciutat"). Les temàtiques de les cançons també són prou variades: crítica social, ecologisme, dret a decidir, festa i cançons d'amor que fan que el disc no sigui gens repetitiu. El disc també inclou dues cançons reversionades d'àlbums anteriors i tres versions de temes del mateix treball amb col·laboracions d'Hektor, El Putu Nota & Pau, Zwit & Artur de La Magna Metodó i Cesk Freixas. Tenint en compte els anys de silenci musical ja podrien haver compost algun tema més. Un disc molt ben produït, variat i de bon escoltar.

Mañana sol

La Màlaga
Sant Gaudenci, 2013

Escoltant "Mañana sol", potser, podrien posar en dubte aquelles paraules de «No solo de rumba vive el hombre», d'Albert Pla. Aquest grup de Sants torna a posar la rumba al lloc que li tocava. Després de tanta perversió de la paraula per part de moltes formacions musicals que tocant el ventilador ja deien que eren experts del gènere, La Màlaga ha fet un disc que remet a Peret o al Gato Pérez. Rumba autèntica amb una base rítmica d'infart (les guitarres fent el ventilador, palmes, bongo, campana, caixa flamenc i congues), sense vents, una la pinzellada llatina ("Soltero en la Habana"), una veu ben carismàtica i lletres que ens parlen d'amor i de festa (els veritables eixos de l'estil). És estrany que gent tant jove hagi pogut plasmar l'escènica més ràn-

POESIA

903)

Fugir del xuclador, del gran ull,
de l'excepció que confirma la regla.

És massa tard per repetir allò vell.

És absurd aquest manual de bones maneres.

Ja sé que alguna vegada

he proposat de vorejar la legalitat,

però m'equivocava.

LLUÍS CALVO I DAVID CAÑO
a *Teresa la mòmia*
Editorial Pont del petroli, 2013

cia i autèntica sonant a la vegada genuïns i divertits. Amb aquest treball sota el braç suposo que no serà difícil trobar-nos els en qualsevol revetlla o festa major d'aquest estiu, aprofiteu-ho que el directe també val la pena.

No callarem fins a tocar a Ferreries!

Lo Petit Comitè
Rock de Kasba, 2013

La primera escolta del disc sembla que et remet a un àlbum de cares B dels desapareguts Ràbia Positiva. Cançons com "Y es verdad", "Cançó del poble", "La victòria és a prop" o "1000 Oportunitats" semblen temes rebutjats d'alguns disc de la mítica banda de hardcore de Sants. El

cantant i lletrista dels Positius també forma part d'aquesta nova banda i això es nota. Les diferències, però, són molt grans. Lo Petit Comitè fan un rock clàssic, de mig temps, amb guitarra elèctrica però sense distorsió, amb baix, bateria i violí (un instrument que li ha costat encaixar en el món del rock). La veu femenina en els cors ajuda molt i té gràcia en la cançó que canta en solitari ("Pupíl·les Dilatades"), que recorda a Belladonna. Les lletres toquen diversos temes: la paternitat, les malalties mentals, els referents musicals, la crítica social, tots des d'un punt de vista molt poètic. El disseny del disc acompanya el viatge del títol i ens mostra com el grup agafa un vaixell per arribar a Menorca i fer la seva Odissea particular passant per tots els temes del disc. Esperem que si arriben a tocar a Ferreries, es plantegin nous reptes futurs. Aquest grup pot prometre amb el temps.

núm. 174 | Agost-Setembre de 2013 | laburxa.cat

RACÓ HISTÒRIC

Foragitats dels carrers

Agus Giralt, Sants

L'any 2006 vaig començar a escriure articles d'història local a LA BURXA. Un dels primers va ser "De qui són els carrers?", una reflexió sobre el fet que la majoria dels carrers dels nostres barris recorden terratinets i industrials i en canvi les referències a obrers i obreres són purament testimonials.

Han passat set anys de tot allò, un temps que m'ha servit per descobrir moltes històries i molts personatges de Sants. Persones que no van lluitar per deixar els seus noms a les plaques dels carrers, sinó que ho van fer per millorar les condicions laborals i socials de la gent. Justament per ai-

xò cobra sentit el fet de que siguem nosaltres, els treballadors, els que només heredem les lluites, els que recuperem la seva memòria.

Personatges com Francesc Comas i Pagès, un militant anarcosindicalista que va néixer l'any 1896 a La Bordeta, i que va viure al carrer Hartzenbusch 24, a tocar de Can Batlló; un jove que va estar implicat en lluites laborals de l'època; que va participar entre d'altres al Congrés de Sants; que va escriure fulletons sota el pseudònim Perones i que, com molts, va patir la repressió.

L'any 1923 el Sindicat Lliure, format pels matons de la patronal, terròtitzava la ciutat amb total impunitat. El 10 de març, al bar El Tostadero, es van trobar Salvador Seguí, Lluís Companys, Vicenç Botella i Francesc Comas per comentar la tensa

situació que es vivia a Barcelona. Després d'acomodar-se, primer de Companys i després de Botella, Seguí i Comas van anar cap al Sindicat del Ram de la Construcció. Tots dos van arribar fins al carrer de la Cadena, on Comas va entrar a l'estanc mentre Seguí l'esperava al carrer. Quan Comas va sortir els matons de la patronal Carlos Baldrich, Manuel Simón i Amadeo Buch van actuar matant a Salvador Seguí d'un tret al cap i ferint greument amb tres trets a Francesc Comas, que moriria tres dies més tard.

Un atemptat sobre el qual Àngel Pestaña va afirmar que es van pagar molts diners, fins a 254.000 pessetes, segons ell aportades per un dels germans Muntadas de l'Espanya Industrial, un amic íntim de Martínez Anido. L'enterrament de Salvador

Manifestació per la mort de Francesc Comas

Seguí, davant la protesta general, es va celebrar a porta tancada. Dilluns les indústries van parar i hi va haver una gran manifestació de la plaça Catalunya fins a Governació. L'enterrament de Francesc Comas seria ben diferent, amb l'assistència d'unes

200.000 persones que van voler acompanyar als dos sindicalistes.

Però noranta anys més tard noms com el de Francesc Comas segueixen foragitats dels carrers, mentre que els Muntadas encara mantenen el seu domini de l'Espanya Industrial.

BURXANT ELS BYTES

Virus en mòbils

Bernat Costa, Sevilla

Amb la popularització dels telèfons intel·ligents (Smartphones) amb Androide o los (iPhone), també han aparegut els virus per aquestes terminals. Hem de tenir molta cura del què instal·lem al nostre mòbil. Una forma de fer-ho és instal·lar les Apps des del Play Store o l'iTunes. Però amb això no és suficient. Amb més de 20.000 aplicacions a les botigues, moltes són fraudulentoses. Què podem fer per evitar danys al mòbil?

Mirar qui és el fabricant de l'aplicació. Per exemple, si volem instal·lar l'aplicació de Twitter, la lògica ens porta a pensar que el fabricant és la pròpia empresa Twitter. Si no ho és, desconfieu.

Mireu els comentaris. En els comentaris de les aplicacions del Play Store o l'iTunes, podem veure opinions d'altres usuaris. És molt recomanable llegir-los si desconfieu d'una aplicació abans d'instal·lar-la.

També hem de mirar els permisos que atorguem a l'aplicació. Si volem instal·lar un joc com l'Angry Bird, per exemple, i veiem que en els permisos es sol·licita el de poder realitzar trucades o mirar els contactes, desconfieu. Potser no és el joc original del que tothom parla.

A part d'aquestes precaucions, no està de més realitzar una còpia de les fotos, contactes, agenda i altres dades que tingueu en el telèfon. Ser paranoic amb les còpies de seguretat ens pot evitar més d'un disgust.

FOGONS DE TEMPORADA

Tomàquets, ara que n'és temps...

Núria May Masnou

Els meus iaies vivien en un petit poble de la Noguera. Recordo de ben petita visitar l'hort del meu iaio i flairar les olors dolces i perfumades que provenien de les múltiples i variades tomaqueres. Perquè els tomàquets abans feien olor, i ara de bonic només en tenen el color? És comú visitar el supermercat, o fins i tot la botiga del barri, i trobar-nos amb tomàquets, tots ells iguals, de preus estranyament econòmics, però que un cop a cuina ens produeixen el més gran dels desencants; ni tenen aigua per sucra, ni tenen gust per aportar a un sofregit, ni consistència per donar-li a un gaspatxo i tristament si no els amanim amb escreix a l'amanida resulten insípids i avorrits. L'altre dia, a la presentació del nou col·lectiu CuinaVO del Vallès Oriental, varem gaudir de tot una lliçó que ens va regalar en Pep Salsetes, gastrònom, savi i etern defensor de la riquesa que aporta la tradició. Ens comentava els anys que fa que ell, i altres com ell, porten cultivant i produint llavors de les varietats de tomàquet tradicionals del seu territori; el cor de bou de Vacarisses, el Palo Santo de Cardedeu, el Tardà de Riells del Fai, i sumant noms i cognoms arriben fins a les 10 varietats tradicionals de tomà-

Salmorejo

- 1/2 barra de pa de mig
- 3kg de tomàquet
- 2 grams d'all
- 150ml d'oli d'oliva verge
- 3 ous
- 100g pernil salat tallat gruixut
- Sal i pebre

Pelex els aills, netegeu els tomàquets i barregeu-ho tot juntament amb el pa esmicolat (pot ser sec del dia anterior), l'oli, la sal i el pebre. Amb l'ajuda d'un triturador elèctric, aconseguiu un puré d'una textura espessa, que es pugui menjar a cullera però que no es pugui beure. Segons l'aigua que continguin els tomàquets el resultat pot ser un o altre, us recomanem no utilitzar tota la barra al principi, triturar i segons com sigui el resultat, afegir la resta del pa. Un cop fet el salmorejo, poseu-lo a refredar. Feu els ous durs, peleu-los i refredeu-los. Piqueu-los fins. Tal·leu els pernil salat a daus. Per emplatar només us cal el salmorejo ben fred en un bol, col·locar-hi una cullerada d'ou dur esmicolat i una de pernil salat, un bon raig d'oli i un polsim de pebre.

quet catalogades al Vallès Oriental. I per no parlar de les que hi ha arreu del país. El problema, segons ell, és que els productors apostin per aquestes varietats, i la resposta de perquè no ho fan sembla ser senzilla; solen ser varietats menys productives que les convencionals, de temporada més curta, i el més important, el consumidor no les demana perquè no les coneix. El preu, que normalment és un factor dissuasori a l'hora d'escollir les varietats i tipus de producte que el consumidor adquireix, no sembla ser el factor més rellevant a l'hora de descartar la producció d'aquests tomàquets. Segurament només cal que ens desplaçem tres carrers més, apostem per aquella botiga o aquella parada del mercat que sabem que ven els tomàquets d'un productor proper, i si pot ser d'aquelles varietats tradicionals que ens sorprendran en gust i aroma. Si els compreu en temporada no pagareu més del que valen, i així segurament deixareu de comprar enganys quan ens venen gat per llebre uns suposats cor de bou, tots ells iguals i amb menys forma de cor que la que té un cogombre. La varietat híbrida del cor de bou que comprem habitualment es diu Liguria, no en té cap culpa el tomàquet, però els petits productors tampoc, i depèn de nosaltres triar per qüestions de gust i principis i no pas només per allò que ens fan creure que és fàcil i bo.

la Ciutat invisible
Cooperativa Autogestionària
COMUNICACIÓ GRÀFICA
Et sents invisible? Nosaltres t'ajudem...
LLIBRERIA CRÍTICA
Més que una llibreria al cor del barri...
RECERCA & INTERVENCIÓ
La memòria de l'ahir, les propostes pel demà...
www.laciutatinvisible.coop
C/ RIEGO 35 08005 08014 (BCN) 93 298 99 47

Pizzeria Ristorante Putxinel·lis
Oferta migdia:
qualsevol pizza a 7 euros
Carrer de Sabu, 23, 08014 - <M> L1-L5 Plaça de Sants
930112485 - 675440161
Horari: de 13.30 a 16 hores i de 20.30 a 24 hores
Dilluns tancat
www.restaurantputxinel·lis.com

CASTELLERS de SANTS
NOMÉS HI FALTES TU!
/borinots
@borinots
http://www.borinots.cat
20 ANIVERSARI

CASAL INDEPENDENTISTA de Sants Jaume Compte
Carrer Muntadas, 24,
08014 Sants, Barcelona, Països Catalans
www.cis-jaumecompte.cat
o visita'ns al Facebook i al Twitter

EL TEU DENTISTA DEL BARRI
Dr. Marça Solanas i Esquerra
ODONTÒLEG Col. num. 2325
Carrer d'Olinelles, 96, 1r,
08014 BARCELONA
Tel. 93.332.04.19
mail: msolanasdentist@infomed.es

Tens un negoci a Sants?
Anuncia't a La Burxa!
★
Consulta les tarifes a laburxa.cat
o escriu-nos a laburxa@gmail.com

No et perdís cap contingut
Segueix-nos a les xarxes socials
Twitter, somsants.net, Facebook

THE RIGODONIANS

En Pablo Tudela i en Rodrigo Laviña formen el duo musical The Rigodonians, un projecte musical 100% vinil que navega per la música negra i llatina en els seus diferents i múltiples gèneres i registres. Actuaran a Festa Major Alternativa de Sants el proper 29 d'agost, en una nit farcida de ritmes afro i llatins.

Elba Mansilla

Des que us veu estrenar formalment a la revetlla de Sant Joan a la Colònia Castells al 2011 fins ara, la vostra trajectòria us ha portat per escenaris diversos que van des d'escenes molt especialitzades, com el Festival Cultura Inquieta de Getafe (Madrid) o l'Estival de jazz d'Igualada, fins a escenaris autogestionaris i comunitaris com Can Batlló o les alternatives de Sants. Quina és la vostra concepció de la música?

Nosaltres entenem la cultura, la música, com un dret fonamental, l'accés a la qual hauria de ser universal, gratuït i constant. Individualment, estem molt vinculats als moviments socials de base, a projectes autogestionats i comunitaris, però la nostra aportació no és mitjançant l'activisme militant clàssic, sinó des de la cultura. La nostra aportació a la transformació social la vehiculem des de la música, dotant l'escena alternativa de la riquesa musical de la que aquests espais tot sovint estan mancats, ens resulten poc atractius o les propostes que hi trobem es redueixen a gèneres com el punk, el rock o el hard core.

La denominació amb què us agrada definir-vos, més enllà de l'estil, és „elegant world wide vintage music“. Quin és el so de The Rigodonians?

Els anys 60 i 70 del segle XX van ser unes dècades musicalment explosives per diferents factors. Va haver-hi una avenç brutal quant a tècniques d'estudi i de desenvolupament de la indústria, però en paral·lel, els moviments migratoris es van traslladar també a la música. Als Estats Units, l'aterratge de la població llatina a Nova York va propiciar que la salsa i la instrumentació del Carib és

En Pablo i en Rodrigo a Can Batlló.

ELBA MANSILLA

“La nostra aportació a la transformació social la vehiculem des de la música”

mesclés amb la funk, sent el resultat d'aquesta deliciosa fusió el boogaloo. A Catalunya, passà el mateix amb la rumba catalana. Fenòmens com Peret, Los Amaya o Dolores Vargas no es poden entendre sense vincular-los a la migració andalusael llegat del flamenc que portaren i la influència del soul i el funk en els arreglistes i músics del moment. Nosaltres no parlem de mestissatge, parlem de fusionar dos gèneres, dues cultures, en un mateix treball.

De fet, aquest recorregut musical, el que de fet dona nom al vostre projecte, l'heu batejat com „La volta al món en 80 discos“. És un itinerari històric, o més aviat pedagogia de la música moderna?

“La música és cada vegada més un producte de consum, del que no es conserva ni la vessant tradicional ni la comunitària”

D'una banda, volem donar sortida als gèneres musicals que ens apassionen, dels que som col·leccionistes i que són absolutament ballables. De l'altra, volem mantenir viva la memòria musical, recuperar grans peces, els hits, que avui ja no tenen cabuda en l'escena musical. Vivim en una societat totalment desmemoriada, i el procés amnèsic que afecta la poli-

tica i la història, travessa allò musical també. La música és cada vegada més un producte de consum, del que no es conserva ni la vessant tradicional ni la comunitària, quelcom que vinculi el present i el passat. Amb el nostre espectacle volem reivindicar el llegat musical de què venim.

La vostra posada en escena està inspirada en el format tradicional de difusió jamaicana: el sound system, en què consisteix, exactament?

Hi ha el sector, el que a Europa s'anomena disc jockey, que és qui punxa els discos. D'altra banda, trobem el presentador, que és qui anima la sessió, qui busca la interacció amb el públic, presenta els temes,

introdueix i contextualitza el gènere musical i aporta informació sobre el que s'està escoltant. La nostra idea és que hi hagi intercanvi i comunicació entre els músics i la pista de ball, el que més ens interessa, sense cap mena de dubte, és que la gent balli: The Rigodonians som un projecte de ball!

Vosaltres dos, amb els vostres altres projectes musicals, en Pablo amb Rebelmadiq i en Rodrigo amb Atversaris, ja heu actuat a la Festa Major Alternativa. Què significa per vosaltres tornar a pujar-vos a aquest escenari?

Al barri no hi ha cap referent, cap proposta cultural, que no sigui impulsada des de i per la comunitat, des dels espais autogestionats. La Festa Major Alternativa és el projecte amb la trajectòria més dilatada i amb major capacitat de convocatòria, amb un rerefons polític de transformació social i una voluntat de generar recursos econòmics per als col·lectius que treballen a Sants durant tot l'any. Com a veïns i com a artistes, actuar a les alternatives és un orgull i un plaer!

facebook.com/therigodonians
mixcloud.com/tico-rigodon

La Burxa

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim esporàdicament al CSA Can Vies (carrer Jocs Florals, 42). Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants. No ens fem responsables dels articles d'opinió. Publicació mensual.

En aquesta Burxa han col·laborat:

Ateneu Llibertari de Sants, Ateneu Anarquista de Poble Sec, Enric Adell, Amadeu, la Bonet, Àngel Bravo, David Caño, pau Canela, Pol Casas, Castellars de Sants, Bernat Costa, Iveta Eroles, Mercè Esteban, Agus Giralt, Irene Jérez, Jes Orquadi, Elba Mansilla, Dani Martínez, Núria May Masnou, Víctor Obregón, Gemma Parera, Marc Rude, Karles Sánchez, David Vázquez

Acció Llibertària de Sants – assemblea els dimarts i dijous a les 17.30h – Maria Victòria, 10 | Arran Sants – www.arran.cat | Assemblea Indignada de Sants – acampadasants.wordpress.com | Ateneu Llibertari de Sants – Maria Victòria, 10 – www.ateneullibertari.info | BarriSants – www.barrisants.org | Can Batlló – Constitució, 19 cantonada Mossèn Amadeu Oller – canbatllo.wordpress.com | Casal Independentista de Sants Jaume Compte – Muntadas, 24 – cis-jaumecompte.cat | Castellars de Sants – Comptes de Bell-lloc, 84 – www.borints.cat | Centre de Documentació La ciutat invisible – Riego, 37 – www.arxiu.laciuatinvisible.coop | Centre Social Autogestionat Can Vies – assemblea els dimecres a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.canvies.barrisants.org | Centre Social de Sants – Olzinelles, 31 – www.centrosocialdesants.org | Colla bastonera de Sants – collabastonerassants.wordpress.com | Cooperativa de consum Favas Comptades – Muntadas, 24 | Cooperativa de consum Germinal – recollida els dimecres de 20 a 22h – Rossend Arús, 74 – coopgerminal.coop | Cooperativa de consum Panxa-contenta – recollida els dijous de 19 a 21h – Violant d'Hongria, 71,1 – panxacontenta.wordpress.com | Coordinadora Laboral i Suport Mutu 15M – coordinadoralaboral15m.wordpress.com | Creación Positiva – www.creacionpositiva.net | Diables de Sants – www.diablesdesants.cat | El Tatanet Associació per la Criança Compartida – eltatanetsants.blogspot.com.es | Endavant Sants – assemblea els dilluns a les 20.30h – Muntadas, 24 – www.endavant.org | Espai Obert – Violant d'Hongria, 71, 1 – www.espaiobert.org | GuifisSants – www.guifisants.net | Jovens de les Terres de l'Ebre – assemblea els dijous a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.jovensebre.org | Koitton Club – Rossend Arús, 9 – koittonclub.blogspot.com.es | L'Escletxa – www.lescletxa.cat | La ciutat invisible – Riego, 35-37 – www.laciuatinvisible.coop | LaCol col·lectiu d'arquitectes – Ciceró, 5 – www.lacol.org | Negres Tempestes – assemblea els dijous a les 21h – Jocs Florals, 42 – www.negrestempestes.org | PimPam Films – Valladolid, 25 – www.pimpamfilms.com | Sants TV – www.sants.tv | Terra d'Escudella – Premià, 16 – www.tdk.cat | Universitat Lliure – www.sants.unilluire.org | Xarxa de Biblioteques Socials – www.xarxabibliosocials.org

Aquesta publicació té una llicència CREATIVE COMMONS RECONeixEMENT-NO COMERCIAL. Sou lliures de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
- Reconeixement: heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o licenciació.
- No comercial: no podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.5/es/legalcode.ca> o envieu una carta postal a Creative Commons, 559, Nathan Abbot Way, Standford, California 94305, USA.